

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII CARTEA A PATRA Psalmul 102

O rugăciune a unui nenorocit, când este doborât de întristare și își varsă plângerea înaintea Domnului

11 Zilele mele sunt ca o umbră
gata să treacă,
și mă usuc ca iarba.

12 Dar Tu, Doamne,
Tu împărățești pe vecie,
și pomenirea Ta ține din neam în neam.

13 Tu Te vei scula și
vei avea milă de Sion ;

căci este vremea să Te înduri de el, a venit
vremea hotărâtă pentru el.

14 Căci robii Tăi iubesc pietrele Sionului
și le e milă de țărâna lui.

15 Atunci se vor teme neamurile de
Numele Domnului,
și toți împărații pământului, de slava Ta.

16 Da, Domnul va zidi iarăși Sionul
și Se va arăta în slava Sa.

17 El ia aminte la rugăciunea nevoiașului
și nu-i nesocotește rugăciunea.

18 Să se scrie lucrul acesta pentru neamul
de oameni care va veni,
și poporul care se va naște
să laude pe Domnul !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

19 Căci El privește din înălțimea
sfințeniei Lui ;

Domnul privește din ceruri pe pământ,
20 ca să audă gemetele
prinșilor de război
și să izbăvească
pe cei ce sunt pe moarte ;

21 pentru ca ei să vestească în Sion
Numele Domnului,
și laudele Lui, în Ierusalim,
22 când se vor strânge
toate popoarele
și toate împărățiile
ca să slujească Domnului.

23 El mi-a frânt puterea în drum
și mi-a scurtat zilele.

24 Eu zic : „Dumnezeule, nu mă lua
la jumătatea zilelor mele,
Tu, ai cărui ani țin veșnic !”

25 Tu ai întemeiat în vechime pământul,
și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale.

26 Ele vor pieri,
dar Tu vei rămâne ;
toate se vor învechi ca o haină ;
le vei schimba ca pe un veșmânt,
și se vor schimba.

27 Dar Tu rămâi Același,
și anii Tăi nu se vor sfârși.

28 Fiii robilor Tăi își vor locui țara,
și sămânța lor va rămâne înaintea Ta.

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL IX, NR. 378, 5 FEBRUARIE 2023

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Când a fost la strâmtorare, s-a rugat
Domnului Dumnezeuului lui
și s-a smerit adânc înaintea
Dumnezeului părinților săi. I-a făcut
rugăciuni ; și Domnul, lăsându-Se
înduplecat, i-a ascultat cererile ...”

[II CRONICI 32 : 12 - 13]

- Editorial
- Zinzendorf
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Treizeci de ani în temniță

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 5 :39)

Un șir lung de construcții luxoase însoțește în capitala Rusiei, St. Petersburg, malul stâng al râului Neva, care seamănă ca lățime cu Rinul la Mainz și este animat de numeroase vase maritime.

Vizavi, pe malul drept al Nevei, pe o mică insulă din mijlocul râului este construită o fortăreață cu bastioane, baterii și foarte multe încăperi boltite zidite.

Din mijlocul lor se înalță biserica Petru și Pavel, al cărei turn poartă o cruce aurită, ținută de un înger, pe acoperișul aurit, foarte ascuțit.

Această fortăreață povestește despre viața și moartea tuturor membrilor casei imperiale rusești ; toți sunt îngropați în acea biserică – unele sunt biografiile abundente în lacrimi și sânge ; - dar și acele bolti subterane, cazematele, ale căror orificii pentru lumină vedeau numai puțin peste suprafața apei râului lat, povestesc câte ceva, câte o imagine impresionantă despre viața și moartea aceluia care au fost încarcerati în aceste încăperi boltite.

Mulți au plecat de aici pe ultimul drum, pentru a-și găsi sfârșitul prin mâna călăului. Tocmai în aceste cazemate, un om foarte înzestrat, care se prăbușise cu toate speranțele vieții lui, din propria lui vină, a găsit fericire și pace.

Batenkow era numele unui ofițer rus, care în anul 1825 a fost părtaș la instigare într-o revoltă.

Pe atunci țarul Nicolae I al Rusiei urca pe tron ; el personal s-a aruncat împotriva cetelor ademenite, le-a dezarmat și a poruncit ca instigatorii să fie duși în cazematele fortăreței Petru și Pavel.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

După o cercetare lungă și amănunțită, 121 de vinovați au fost condamnați o parte la moarte, o parte la ani îndelungați de muncă silnică în mine, o parte la deportare în Siberia.

Dar printr-o ciudată providență a lui Dumnezeu, el n-a fost dus în fața instanței împreună cu ceilalți condamnați în ziua pronunțării sentinței. El a rămas în cazemata lui, da, a rămas în ea treizeci de ani, până când la urcarea pe tron a țarului Alexandru al II-lea, o mare grațiere a deschis ușa temniței sale.

Acum intra înapoi în viață ca un bătrân cu barbă lungă, albă, devenit străin în mijlocul lumii, unde nu-l mai cunoștea nimeni.

Pe atunci, în decembrie 1825, fusese dus cu ochii legați în fortăreață ; tot cu ochii legați a fost dus șase trepte de la sol în jos. A auzit chei zornăind, închizători zăngănind, a fost dus în cazemată și abia aici i-a fost scoasă legătura de la ochi. Celula era destul de întunecată, fereastra situată la înălțime, era îngrădită cu drugi puternici de fier.

Întemnițatul putea să vadă numai o dungă îngustă de cer. Un pat cu o pătură gri-albăstruie, o bancă, o masă constituiau dotarea sărăcăcioasă. Un vizor mic în ușă, îmbrăcat pe dinafară cu o fâșie de pânză, îi permitea santinelei zi și noapte o privire în celulă. Mâncarea simplă de temniță era adusă fără zgomot ; tot fără zgomot era curățată celula din când în când.

Biserica fortăreței, situată aproape, lăsa să se audă la fiecare oră, zi și noapte, melodia monotonă a bătăilor clopotului ei – în rest, o liniște înspăimântătoare !

Imediat în prima zi, paznicul l-a anunțat că îi este strict interzis să schimbe chiar și o vorbă cu deținutul.

El și urmașii lui în slujbă, au îndeplinit cu loialitate porunca severă.

Batenkow era un bărbat foarte instruit și deștept, dar fără credință și fără rugăciune; el credea că Dumnezeu și veșnicia erau pentru el lucruri clasate.

Într-o zi a găsit în colțul prăfuit al celei câteva cărți, care pe întuneric au scăpat ochilor paznicului. Erau comorile lăsate în urmă ale ocupantului dinainte al aceleași celule : o biblie germană, o carte veche cu predici germane, un calendar german. Batenkow nu înțelegea nici un cuvânt german și tot așa de puțin scrisul german. Dar el păstrase în buzunarul vestonului un calendar rusesc.

Săptămâni, luni a petrecut chinându-se, ca prin compararea celor două calendare să înțeleagă literele și apoi câteva cuvinte din limba străină.

Reușita l-a îmboldit pe talentatul bărbat ; după mai multe luni era în stare a recunoaște că acea carte găsită era Biblia ; el n-o avusese niciodată până atunci în mână. Despre conținut abia dacă știa ceva din auzite; toată direcția lui de dezvoltare spirituală l-a învăluit ferm în gânduri, că un bărbat cu educația lui, să nu mai aibă nimic a face cu această carte învechită.

Numai plictiseala îngrozitoare l-a împins la dorința de a birui dificultatea limbii străine. Așa că a ținut tare de cercetarea cărții, al cărei conținut i-a provocat obiecții și totuși a făcut o asemenea impresie asupra sufletului său, încât nu s-a putut debarasa de ea. Conștiința vinii păcatului său față de un Dumnezeu sfânt, s-a manifestat cu toată puterea și a răsărit întrebarea îngrijorată, cum ar putea el să ispășească vina și să ajungă la pacea cu Dumnezeu ...

[Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 20

ZINZENDORF

„În timp ce eram la Universitate, făceam exerciții fizice, căci le socoteam folositoare.

Dar niciodată nu mi-am permis să dansez sau să iau parte la întruniri compromițătoare de băieți și fete, fiindcă le consideram rele și păcătoase.

Îmi plăceau distracțiile, dar de îndată ce simțeam că mi se ridică în suflet afecții nedisciplinate, mă simțeam osândit.

Sufletul meu în întregime tindea încontinuu spre cruce.

Cu fiecare pe care îl întâlneam, vorbeam despre acest subiect”.

La zece ani a început școala de gramatică fondată de Franke la Halle, iar la 17 ani a fost admis la Universitate.

El dorea mult să devină un vestitor al Evangheliei, dar întreaga familie, fiind oameni cu titluri, au considerat că ar fi o înjosire pentru ei ca el să apuce o așa slujbă și l-au dat să studieze dreptul, ca să poată urma cariera tatălui său de consilier și ministru de stat.

Terminând cursurile universitare, avea să-și completeze educația prin călătorii și vizite în țări străine. Dar pretutindeni dorința supremă de dragoste și părtășie cu Cristos cel răstignit îl controla mereu.

Vizitând galeria de picturi din Düsseldorf și privind picturile, atenția i-a fost frapată de un tablou : „Ecce Homo”, ce reprezenta suferințele lui Cristos Domnul și dedesubt avea cuvintele :

„Aceasta am făcut Eu pentru tine. Ce faci tu pentru Mine ?”

Tabloul era lucrat de un pictor credincios numit Stenburg.

După trezirea sa spirituală prin citirea Noului Testament, pictorul dorea să împărtășească și altora bucuria pe care o primise. Dragostea pentru Mântuitorul îi umplea inima. Dar el nu putea să predice. El știa doar să picteze. După mai multă rugăciune, i-a venit gândul să lucreze acest tablou pe care îl dăruise galeriei de picturi din orașul său. Adesea Stenburg stătea în colțul sălii cu picturi și se ruga ca Dumnezeu să lucreze la inimile celor ce se opreau în fața tabloului său. Când Zinzendorf se opri în fața acestui tablou, sorbit de frumusețea lui și străpuns de cuvintele lui, l-a privit timp îndelungat. Un fior negrăit îi stăpânea sufletul.

Căzuse noaptea și el nu se putea despărți de acest tablou, până ce păzitorul sălii veni să-l înștiințeze că sunase pentru închiderea sălii. Tânărul conte plecă cu părere de rău. A doua zi se duse la Paris.

Își aranjă afacerile și apoi se puse în slujba Domnului cu viață, titluri, avere ; cu tot ce avea și tot ce era, voia să trăiască spre slava Celui ce a făcut totul pentru el ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]